

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **K. C.**

skazanego z art. 177 § 2 k.k. w zb. z art. 178 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 19 października 2021 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 9 kwietnia 2021 r.,
sygn. akt V Ka (...),
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w L. z siedzibą w Ś. z dnia 6 listopada
2020 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 532 § 1 *a contrario* k.p.k. i art. 532 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 listopada 2020 r., sygn. akt II (...), Sąd Rejonowy w L. z siedzibą w Ś. uznał K. C. za winnego popełnienia przestępstw z art. 177 § 2 k.k. w zb. z art. 178 § 1 k.k. (pkt. I wyroku) i art. 178a § 1 k.k. (pkt. III wyroku) wymierzając oskarżonemu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności (pkt V wyroku). Jednocześnie Sąd ten połączył wymierzone oskarżonemu przedmiotowym wyrokiem środki karne (pkt. II i IV wyroku) i orzekł wobec K. C. jeden środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio (pkt VII wyroku). We wskazanym orzeczeniu Sąd pierwszej instancji na poczet wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres

rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (pkt VI wyroku), zasądził od oskarżonego na rzecz Funduszu P. kwotę 5 000 zł tytułem świadczenia pieniężnego (pkt VIII wyroku) oraz wydał rozstrzygnięcia w zakresie kosztów procesu (pkt. IX i X wyroku).

Po rozpoznaniu wniesionej przez obrońcę oskarżonego apelacji Sąd Okręgowy w L. wyrokiem z dnia 9 kwietnia 2021 r., sygn. akt V Ka (...) w pkt. I zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. przyjął, że podstawą rozstrzygnięcia są przepisy Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym w dniu 26 listopada 2016 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.,
2. z opisu czynów przypisanych oskarżonemu w pkt. I i III wyeliminował sformułowanie „co najmniej” (pkt. I wyroku).

W pozostałej części utrzymał zaskarżony wyrok w mocy orzekając o kosztach procesu (pkt. II i III wyroku).

Od powyższego orzeczenia Sądu drugiej instancji kasację wniósł obrońca skazanego K. C.. W wywiedzionym środku zaskarżenia zawarł także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku w całości.

W treści wniosku obrońca raz jeszcze zakwestionował trafność wydanego wobec skazanego rozstrzygnięcia oraz podkreślił jego postawę w toku całego postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie jest zasadny i dlatego nie został uwzględniony.

Stosownie do treści art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji.

Na wstępie przypomnieć należy, że instytucja z art. 532 § 1 k.p.k., będąca odstępstwem od zasady natychmiastowej wykonalności prawomocnych wyroków (art. 9 § 2 k.k.w.) ma charakter wyjątkowy, a skorzystanie z tego rozwiązania możliwe jest dopiero przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia sytuacji wskazującej na bardzo duże prawdopodobieństwo zasadności zarzutów kasacyjnych oraz wykazania przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia w takiej sytuacji mogłoby wywołać wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne

skutki dla skazanego (*vide* np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 4 września 1998 r., II KKN 178/98; z dnia 7 września 1998 r., II KKN 262/98; z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18; z dnia 18 listopada 2003 r., sygn. akt IV KK 347/03; z dnia 13 sierpnia 2014 r., sygn. akt V KK 145/14)..

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego, należy stwierdzić, że na obecnym, wstępnym etapie postępowania kasacyjnego, uwzględnienie wniesionej kasacji nie jest wysoce prawdopodobne. Kwestia ewentualnej skuteczności podniesionych w kasacji zarzutów wymaga pogłębionej analizy akt sprawy, co nastąpi na rozprawie. Wobec stosunkowo ogólnikowego uzasadnienia wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia, brak jest również podstaw do podejmowania szerszych rozważań w przedmiocie jego zasadności. Zastrzec jednak należy, że przedmiotowe orzeczenie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w L., wniesionej przez obrońcę skazanego K. C..

Jednocześnie należy zauważyć, że z uwagi na względy zdrowotne uniemożliwiające obecnie wykonanie kary Sąd Rejonowy w L. z siedzibą w Ś. postanowieniem z dnia 6 lipca 2021 r., na podstawie art. 150 § 1 k.k.w. (akta II Ko (...)), odroczył skazanemu wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w analizowanej sprawie do dnia 6 listopada 2021 r. W kontekście wspomnianej decyzji procesowej wypada przypomnieć, że w kodeksie karnym wykonawczym nie określono granic czasowych tego rodzaju odroczenia. W zależności zatem od tego jak dalej będzie się kształtowała sytuacja zdrowotna skazanego możliwe jest wniesienie do Sąd pierwszej instancji ewentualnego kolejnego wniosku o odroczenie wykonania kary, które nie ma jednak nic wspólnego z instytucją wstrzymania wykonania orzeczenia o jakiej stanowi art. 532 § k.p.k., która oparta jest na zupełnie innych, wypracowanych w orzecznictwie przesłankach.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.